R 822

RYBKA

R822
503

R 822

Przesłanemu, a wielce mi miłościwemu
Panu Józefowi Kantowiczowi, inicjatorowi
i założycielowi Kółka imienia Moniuszki,
w dowód głębokiej czci pracę niniejszą po-
święcam.

Warszawa w Marcu 1894 r.

J. Wasiutyński.

„Rybka"

Ballada

słowa A. Mickiewicza

muzyka St. Moniuszki

na Solo, chór mieszany i orkiestrę

ułożył

Piotr Waszyński

op. 29.

Egzemplarz Piotra Waszyńskiego
30 VIII 1910 r.
Biblioteka Muzyczna Ossolineum

Agitato ♩ = 144.

Flauto I°

Flauto 2°

Oboi.

Clarinetti in B.

Fagotti.

Corni in F.

Timpani D.A.

Arpa.

Violino 1.

Violino 2.

Viola.

Cbs Solowy.

Sopr. 1.

Sopr. 2.

Tenor.

Bass

Violoncelli.

Cbasso.

pp

I°

mormorando.

Baryton Solo.

p

Od dworu z pod la-sa, z wioski, smut-
Vom Ko-fe, vom Dorf, von den Lin-den Be-

I°

I°

II°

II°

p

p

– ra wy-bie-ga drie-wi-ca roz-pu-ści-la na wiatr wło-ski i tra-mi skro-pi-ła

trüst kam ein Mäg-dlein ge-gan-gen; — Ihr Haargeflecht preis allen Winden Und Thränen ihr ne-tzen die

li-ca.

Wangen.

Przy-bie-ga na ho-ściec ło-cz-ki, gdzie wje-zio-ro wypa-da

Wo Fuss Sich und Bächer ver-ei- nen; — Die Wasen all gehen zu

rze - ka,
En - de,

za - tamuje białe
Da bleibt sie stehn um zu

ra - ki i
wei - nen, Lu

tak za - to - śnie na - rze - ka;
ringen die schneei - gen Hän - de.

rallentando.

Solo.

Allegretto ♩= 60.

Solo.

Piccolo.

(Piccolo)

I. Solo.

pp

pp

pp

(Sopran Solo.)

pp

„O

Ah!

pp

Ah!

(Flauti 2s

Fl. 2°

F

pizz.

pp

pizz.

wy, co mieszka, cie w sza-rzie, sio-stry mo-je Iuri-te-zian-ki, stu-chaj-cie wie-czór-ki przy-
Schwestern all die ihr be-wohn-net, den Sul-tan Iu-dasrunten im Iran-de, Ihr schönt meine Diek-or-he-

At

At

riten.

à tempo.

mf

riten.

à tempo.

Fl.

mf

riten.

à tempo.

mf

à tempo.

riten.

mf

pizz.

riten.

à tempo.

mf

ge-dzie glosu zdradzonej ko-chan-ki. Ko-cha-łam pana tak szcze-rze, przy-
lah-net, der nehmt der Ver-rathe-nen Kun-de: Hab gern mich dem Herren ge-weih-et, Zer-

At

a

riten.

pizz.

riten.

pizz.

A.

f:

pp

pp

pp

pp

pp

arco.

pp

arco.

pp

arco.

pp

się gat mnie za - stu - bić, dziś wię - zinę za żo - nę bie - rze u - bo - ga Krzysię chce
Treue mir einst hat ge - schwo - ren, Heut hat er die Fürstin ge - frei - et und Ingrid ist ewig ver -

zgubić!
loren!

Niech że so - bie zy - ja mło - dzi niech się z mia - o - błu - dzi
— Mag liebend er auch sich um - fa - hen, mag — lösen er auch mit der

Ah!

ah!

arco.

pp

I.

I.

a 2. Soli.

pie – ści, niech tylko tu nie przy – cho – dzi u – ragać się z mych bo – le – ści. Ila
Schö – nen, Doch mir soll der Haubler nicht na – hen sin – nen, das

fp p pp

fp pp pp

fp p

fp

p pp

p pp

p pp

o, puszczonej kło – chan – ki cóż po – zo – sta – to na świe – cie? Przyj – mij cię mij Świtô –
ist mich ihr Schwestern, be – schie – den Ver – lassener dort hier auf Er – den? So – nehmet mich ihr denn in

fp

p pp

B. Agitato ♩ = 144.

zian - ki; lecz moje dziecię.... ach moję drzie - cię!...
Frie - den. Doch was mein Kind soll aus der wer - den?

p

To mó - wiąc rzewnie za - pła - cze, łazz -

Sie spricht es und weint; mit den Hän - den, Ver -

ka - mi o - czy za - sło - ni i z brze - gu do wody śpie - sza - cze, i w by - stréj nurza się

hüllt sie der Augen Blu - ten) Kind stürzt ih - re Qualen zu en - den, vom Strand in die schäumenden

I°

sf

sf

sf

fp

p cresc. sf dim.

sf

sf

sf

sf

to - ni.

Flöten.

pizz. arco.

sf

C. ♩= 112.

pp

pp

pp

fp

pp

pp

pizz.

pp

pizz.

pp

pizz.

pp divisi.

p

Wiem z lasu gdzie dwór się bie - li, ty - siącz - ne świeczą ha - gań - ce, zjeż -

p

Vom Wald her aus schimmerndem Schlos - se, Der Kerzen viel Tau - send er. glän - zen; Zur

p

p

pizz.

pp divisi

pizz.

pp

a 2.

arco.

arco.

arco.

dzia - ja, goście we - se - li, mu - zy - ka, hałas i tań - ce.

Hochzeit im ju - beln den Tros - se Mu - sik schallt zu froh - li - chen Tän - zen

Lecz mi - mo ha -
Doch wie es auch

lecz mi - mo ha -

mi - mo ha -
Doch wie es

arco.

pp

pp

pp

pp

pp

col I

Ta - su, ptacz drze - cie, cia - sty - chać wo - le - sie, wiérny słu - ga wy - szedł z ta - su i
Klin - get Im Wald hört man Vögeln und Thieren und Klan - gen,

tasu ah! ptacz drze - cie, cia - sty - chać wo - le - sie, Ein Diener ein Treuer dort brin - get Ein
klinget, ah! Im Wald hört man Vögeln und Klan - gen,

tasu ah! ptacz drze - cie, cia - sty - chać wo - le - sie,
klinget, ah! hört man Vögeln und Klan - gen,

ptacz sty - chać wo - le - sie,

arco.

D.

cresc.

I: pp

II: pp

pp

pp

II.

II.

cresc.

pizz.

pp

pizz.

pp

cresc.

cresc.

p

dzieciś na ręku niesie, ku pp- wodzie obraca kroki, gdzie łoża gęsto splecione

Kindlein im Arme getragen. (mormorando) pp

(mormorando) pp

(mormorando)

pizz.

pp

pizz.

3

sfp

sfp

sfp

I: pp

II: pp

II.

II.

3

3

3

3

arco.

arco.

arco.

p

cio - na, wzdłuż wykrzyw - nej za - to - ki, o - pry - la rzę - ki ra - mio - na.

ste - hen. Die Windung entlang der Mit - te, Wo Kaulm noch der Fuss ist zu se - hen. da-

pp

pp

div.

div.

p

Tam stają w ciemnym za-kąt – ku, ptacze i wo-ła: nie-ste-ty! ach któż da piersi drże-

p

kalt er im Win-kel ke- klam-mert, pta- ruft er mit kla- ge- dem Hei- mon. Kann kranke, o wol-le doch

p

pta – – ze, pta-ze i wo-ła:

p

pta – – ze i wo-ła: nie-ste-ty,

div.

I.o

pp

pp

pp

lento.

più lento.
(sordini)

(sordini)

(sordini)

più lento.

pp

Tu jestem w rzece u Spr – – de,
Hier bin ich im Strom auf dem Grun – de,

lento.

pp

ciat – ku!

pp

kam – men

pp

ach!
Wer

ach!
dem

gdzie ty?
Wer – den,

ach!
Wer

gdzie ty?
sonst, wer
reicht

gdzie ty?
wer
kann

pp

ach!
Wer

gdzie ty?
sonst reicht die Kraft dir nem
Auf – ruf ach

gdzie ty?
wer
kann

mf

pp

ach!
Wer

gdzie ty?
reicht

ty?
dir

gdzie ty?
Wer – den?

arco.

più lento.

lento.

pp

pp

tu tij va-ta drie vd chto-de, a zivir mi vezhi wy
der Vies grist an Steuglein vim Mun-de, so kalt ich unterdem

pp
ei-chy mu glw od po- uria-da,

pp
Swonket ein Stimmchen ihm bei-se

pp
am-door-ket.

a tempo ♩ = 112.

dolcissimo.

dolcissimo.

con sordini.

con sordini.

con sordini.

a tempo.

ja-da! przez zuir przez o-stre ka-musz — ki — da le gwałtowne mnie nio — są
Ei-se! Auf Thies hind Steklein muss ich hie — gan, fort reissen mich Traurge-wal — ten Toh

F.

dim.

pp

f. pp dim.

f. pp

pp pp

3

3

pokarm mój horal - ki, muszki,
es - se Koralien und Fliegen,

a za - pi - jam zimna ro - sę.
Ich trinke den Reif, den Kalten.

Der

pp

pp

pp

3

3

pizz.

pp

pizz.

pp

pizz.

pp

pp

Leż sługa jak na po - czat - ku,
Dien'r noch einmal, be - stom - men, tiefe

tak wszystky zwoła, nie - ste - ty! ach ktoż da piersi dzie -
ruft er mit kläglichem Wei - nen:

wszys - tko uwła:, nie - ste - ty!

Aus - ruft er mit kläglichem Wei - nen: Komm Krysoha, o walle doch

pizz.

pp

tot Vello

Lento

9.

f

f

f

f

f

(chiuso)

3

ppp

arco.

f

arco.

f

arco.

f

mf

ciąt — ku?

ach

dem

gdzie ty?

klei- nen?

mf

kam — men, ach!

gdzie ty?

gdzie ty?

ach, ach! gdzie ty? Herz- zin, ach gdzie ty?

Herz Brust reichste Brust nein nicht

mf ach,

gdzie ty?

gdzie ty?

arco.

f

arco.

f

Allegro. ♩= 72.

pp

pp

(chiuso)

delicissimo.

pp

pp

pp

pp

pp

Wiem że ześ z lek-kia po- tra- ci

leis' sie hay- Stell- fuss durchsichtüppet

pp

con sordini.

Srod- borysta- to- wej, przez- zro- cze-

Schwarz- and Tannthaler ge- - ze- - ceny,

pp

Leicht

wo- da się z lekka za-

trübt sich das Wasser: es

pp

divisi.

mią – ci̇ Ein ryb – ka nad uż ke pod – spo – czy
mip – pel Fischlein hoch ü – ber den Wo – gen,

p

i jak skrzat – ka ptasz – kim we – wnątrz to – wa – rzy – stwie
Wie Sta – chel – lein Vo – geln wenn zu Schwan – ge Den

p

divisi.

Tak nasza ryb – ka pod – sho – kiem mokre za – tu – je po –
So unser Fisch – lein im Spring – ge Den Spie – gel des Was – sers be –

gdy z łokcia rak odsłoni ramię, pierzchnie;
Sobald der Arm entweicht es

mf

wierzchnie. Zło - tō - mi plam - ki na - do - bna, kraśne ma po - bo - kach pior - ka,

mf

Streichtes. Ein Fischlein ein goldig ge - fleck - tes Hat Flos - sen gold schimmernd vor pior - ka - len. Ein

mf

Ein Fischlein ein gol - dig ge - fleck - tes

pizz.

glów - ka jak na par - stek dro - bna, oczko dro - bne jak pa - cior - ka. Item rybią łu - skę od -

Kopf wie ein Fingerhut deckt es, mit Augenstein so blank wie Ko - ral - len. Die Schuppen abwärts zu Buch -

wi – nie

fiuch – tat i

Mit

spój – rzy dzie – wi – ry z czy – ma;
Mit Mägde-lein-au-gen es winket

spój – rzy

Mäg – de-lein-au-gen es winket,

z glo – wy jasny wlos wy – pły – nie
Goldhaar fliesst vom Scheitel

z glo – wy

Gold – haar

wlos wy – pły – nie
fliesst und leuchtet, ein

rall.

rall.

T:

rall.

rall.

rall.

szyj – ka cie niu chyna się wzdyma.
Na – ckeu, ein schwellender Busen ket.

szyj – ka się wzdyma, wzdy – ma.

Na – ckeu, ein schwel – lender Busen ket.

M. a tempo un poco più lento ♩=♩.

p

p

p

p

p

p

Sá ti-cach ró-ża-na tka — — sa, pier-si jak jabłuszka mlecz — ne,

Mieh-kąpleiu'ch'ór kosen, der fri — sche, Das Antlitz gleicht ro-si-gem Flam — che, der

p

arco.

p

ry-bił ma płotwę do pa — sa, płynie pod chrusty nad rzecz — ne i dziecię bierze do

Fürfel den Flossen der Fi — sche so schwimmt es zum Strand unterm Strau — che. Lo nimmt sie das Kind auf die

re - ki, u bia - lé - go to - na tu - li,
Ar - me, Nicht müd' an die Brustes zu schmiegen,
Die schim - mern - de - ta, mij ma mit-ter-lich
Sie schim - mern - de -

pp

leń - - - ki!
war
me:
Mein Kind. Lass
lu - li,
mij ma-leń-ki tu - -
Schlum - mer dich, wie
war - - -
me:
Mein Kind. -
lu - li,
mij ma-leń-ki tu - li!
Lass dich wie - gen

P

li!
gen!

Gdy dziecię płakać prze-sta-ło; za-wie-sza kosz na ga-łąź — zi

P

Gdy so sie gestil-let sein Wei-nen, Im korb an den ast sie es häw — get; Und

i zno-wu ścisła sve cia-ło, i główkę na-do-bną zwęzi. Zno-wu lu-dzi ją po-

wieder die Glieder, die fei-nen, Das Köpfchen zusammen sie zwänget. Ein Panzer sie wieder be-

senza sordino.

pizz.

wole – hia, od bokow od-sho- vza, skrzel-hi, pluska i tyl-ko nad rze – ka hi –

de – ket, seitwärts wieder Tollen sich schwin-gen. Da klatschertes: wo sie sich kre – ket, duf –

arco.

accellerando.

a tempo un poco più mosso.

I°

accellerando.

pizz.

accelerando.

arco.

accellerando.

a tempo un poco più mosso.

p

piz – ce pekly ba – belki.

wallen die Bläschen und springen.

Jak co – uric – zo – na, co

p

ob spät o – der früh – roth er –

p

accellerando.

T.o

ran - - - ka, gdy stu - - ga sta - nie w za - kat - -

glom - - men, kaum gab ihr der Die - ner das Lei -

senza sordini.

senza sordini.

senza sordini.

ku, wraz wy - pły - - wa Swi - te - zian - - ka,

chen, Im Swi - tez die Maid kommt ge - schwom - - men Die

wraz wy - pły - wa Swi - te - zian - - ka, że -

pizz.

že – by dać pier – si drie-riątku.

Brust ih-rem Kind — kein zu reichen.

– – by dać pier – si drie-riątku.

arco.

(Baryton Solo)

nf

Was

Za mach-t hirsk-á-krends dem Frau-de, kein

nihl nie przychodzi na spruga-i-2 kindlein auf wal-di-gen Kri-chen? Ver-

Już zwątpiła przyjęci ja — kot ist Langst seine

Stu — ra, nie Stun — de kein

widać z dzierzeniem Diener kommt nicht — Re — gen

słu — jéj, Nie może schlichen. Heut kommt

on przyjść ta — gnicht; heut an der

Stro — na, muzi za — Seite der — sicht musicirt

oze — — kać tro — Weil — man er

szeszka do warten; Der

ufa — nie te — me Gen Herrn der Sattler ꝛc —

z zi — na po — ezli — te Lust —

pizz.

pizz.

pizz.

più mosso.

arco.

arco.

arco.

più mosso.

più mosso.

più mosso.

pizz.

arco.

przerkadzka, nad wzerzpie
wedelt zum Flattern dem Farben.

Um-
kehr er drum kauert zur

Wrócił się czekał zda - le - ka za
Sei - - ten, im

gęstym ą - siadł - szy
dichten Wälder - ge -

krza - kiem leży
he - ges Er

prze - źmo czeka i
wartet umsonst dem sie

cze - ka nikt tym
schrei - - ten Frü -

nie po - wra - ca!
rück kehrt auf nämlichem

szlakiem. Wstaje
We - ge. Auf -

riten.

à 2.

riten.

i dłoń w trab-ce zwi-nął i po-trzął przez palców szpa-re a le i dzień już prze-
dekter zum Fenster zu nun-den Die Hand durch die Spal-te zu schau-en schlägt dieser den Tag murent-

riten.

riten.

riten.

riten.

a tempo 1.

a tempo 1.

mi-nął i mroki pę-da-ją szare. Oczekał dłu-go po za-chodzie, a gdy
schwin-det, die Dämmrung herwieder nur grauen! Er harrt es die Sonne zur Rüste, a gdy

a tempo 1.

pizz. arco.

noc gwiazdy za- | ga- ła zblíża się | z lekka— zbli-ża hu- | wrzie i ste- | dri- | o- czyma zda— |
zündet die Nacht ihre | Sterne; da nahet er | wieder, nahet er der | Küste und spaht in die | nebl- ger- | er—

M. Agitato ♩= 144.

Agitato.

f Rerit.

la- | ne. | Prze- | Gott! | Wunder Vorhof | bóg, gnéy | czy mey | ßlichen | wachsen; | Wohnstatte wird | ui- | dok | nowy | gdzie | Mast |

Agitato.

pierwej rzeczuł-ha cichła
Graben und Sand ihm zur Beichten. Wo
Kaum noch das Fliss-chen ge-flos-sen. Na
brzegach po- roz-rzu
schiedener mur-mel-ten kaut

ca — ce — le — ran — do

cresc.

va-na
Seele. Der Streit und ein Spiel alten
Winden: Vom
Herrn inder Fülle
Lei-te

ac — ce — le — ran — do

a tempo 1°

sfp

II

IV

sfp

p

p

p

à tempo 1°

p

nigdzie mi stąd — du. Tyl- ko z za te- go — ka- wat i- dar tyl- ko swoją bu- do- wę dwa tatrzańskie wita u- da- — wał.
Spirt ist zu fin- den. Tyl- ko nur dem Blick kalmer- kau — et. Im Rauschen sich Tatr er- ent- ken.

fp

N.

un poco rall.

I°

III°

un poco rall.

fp

p

un poco rall.

un poco rall.

arco.

♩ = 112.

più lento.

più lento.

più lento.

Żdu - miewa się u - ierny Słu - ga, roz - pierzchłych myśly nie - zbwił;
Er - staunt hat sich der Diener ge - sehen, Er kann sich vor Schrecken nicht fassen;

ancora più lento.

tempo primitivo.

ancora più lento.

ancora più lento.

ancora più lento.

przeszła go dzisia - ja dru - ga Noc, ni - im wreszcie słodko przy - mó - wił;
Ein o - der zwei Stündchen ver - geh - en sie, er hat ver - nommen sich las - sen;

Tery - siu', cha - will -

Tery - siu', za -

wal - le doch

pp

pp

pp

pp

I. chiuso.

pp

div.

pp

pp

pp

we – li: e – cho nu Kry-sia od- po – wié, leez próżno patrzy do ho – ta, nikt
kam – men! Krycha! pp Nichts

we – ta: a e – cho pp

kom – men! Kam Krycha! Es schallts in die Kun – de. Um- schaut er umsonst sich be- klommen: nikt
pp Nichts

tr div.

I.

I.

giebt ihm – w ro – wie. Patrzy na row i na gla – zy, o trze pot na li – cu
Kun – de.

nikt nie, go-tig-zal sie, e – cho – wie Nach dem Graben starrt er dem Steine und trocknet den Schweiss von den
Nichts zeigt sich, macht giebt Kun – de

giebt ihm – w ro – wie. Es starrt trzy na ed, und row a kämmt trock – net den trze Schweiss na li – cu von den
Kun – de.

trocknet den Schweiss von den

zkladłem i kri-wicie głową trzy razy jakby cheiał mówić: już zga-dłem. Dzie-

Wargen. Nickt dreimal als ob er wol meine: „Ich weiss was hier vorzichge- gan-gen." Dann

zkladłem

ceb Cello

staccato.

p

staccato.

p

staccato.

p

p staccato.

div.

arco.

pizz.

pizz.

arco.

pizz.

arco.

cresc.

riat-ko na re-ce bie-rze, śmieje się dzikim u-śmie-chem i

nimmt auf den Arm er die Thal-se, Hohnlacht noch wild eine Wei-le, Se-

cresc.

pizz.

pizz.

pizz.

pizz.

dim.

od - ma - wia - jąc pa - cie - rze wra - - ża do do - mu z pełnem, wra - ża z po -

Hüte.
he - le zum murmelt er lei - se, "drin heimwärts erschmeichelt in Eile, schmei - chelt ein

dim.

pizz.

più mosso. ♩ = 144.

arco

arco.

arco.

arco.

spie - - - rhem.

Ei - - le!

J. K.

J. K.

R 822

J. K.

RYBKA

R 822

Przezacnemu, a wielce mi miłościwemu
Panu Janowi Kantorowiczowi, imprezatorowi
i zdolnemu obywatelowi miasta Mińmiwzki,
w dowód głębokiej czci pracę niniejszą po-
święcam.

Warszawa w Marcu 1894 r.

F. Maszyński.

„Rybka"

Ballada

słowa A. Mickiewicza

muzyka St. Moniuszki

na Solo, chór mieszany i orkiestrę

ułożył

Piotr Maszyński

op. 29.

Rękopis Piotra Maszyńskiego
30 VIII 1910 r.
BIBLIOTEKA NARODOWA
OD. MUZYCZNY